

ಇಟಲಿಯ ವೆನಿಸ್ ನಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಕೂಡ ನಾಲೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದುದಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಈ ನಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲಕರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿ, ಸರಕುಗಳ ಸಾಗಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಮೋಹಕ ನಾಲೆಗಳು ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಲಘಟ್ಟವೊಂದನ್ನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಜನರು ಅರಿತು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಗಣಿಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿ ತೆಗೆದ ಅದುರನ್ನೂ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ತಯಾರಿಸಿದ ಸಿದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ರವಾನಿಸಲು ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಕಚ್ಚಾ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಗಳು ಪಡಬೇಕಾದ ಶ್ರಮ ಹೆಚ್ಚು, ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಕುಲುಕಾಡಿ ಹಾಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಅಪಾರ. ಆದರೆ ರಸ್ತೆಯ ಬದಲು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಆಳವಿರುವ ನೀರಿನ ಕಾಲುವೆ ಇದ್ದರೆ? ಅದರಲ್ಲೊಂದು ದೋಣಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟು, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಒಂದು ಕುದುರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಡುವುದು. ಮೊದಲೆರೆಡು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಡುವಾಗ ಕುದುರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವಾಗಿ ಎಳೆಯಬೇಕು. ದೋಣಿ ಚಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದೊಡನೆ, ಕುದುರೆಯು ನಾಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ದೋಣಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಅದರ

ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಚೆಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗಳ ಮಾಲೀಕ, ಫ್ರಾಂಸಿಸ್ ಎಗರ್ಟನ್. ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಗಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಂಚೆಸ್ಟರ್‌ನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲೂ, ಮರ್ಸಿ ನದಿಯ ಮೇಲಿನ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಸುರಂಗಗಳ ಸೂರಿನಿಂದ ಜೆನುಗಿ ಗಣಿಗಳೊಳಗೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಎಗರ್ಟನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಎಸ್ಟೇಟಿನ ನಿರ್ವಾಹಕ ಜಾನ್ ಗಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಗಣಿಗಳ ಒಳಗೆ ಭೂಗತವಾಗಿ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು. ಗಣಿಯಿಂದಾಚೆ ಮಾಂಚೆಸ್ಟರ್‌ವರೆಗೂ ಒಂದು ಉದ್ದ ನಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಬಿಡುವುದು. ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಗಣಿಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೂ

ಫೋನ್ಸಿಸಿಲ್ವೆ ಮೇಲ್ಕಾಲುವೆ

